

Στη βυζαντινή τέχνη

Tov Ηλια Αναγνωστάκη

ΕΛΦΙΣ ΧΕΡΣΑΙΟΣ είναι μια από τις παροιμίες με δελφίνια την οποία χρησιμοποιούν και οι Βυζαντινοί για να εκφράσουν το αδύνατο ή αφύσικο και που αντιστοιχεί με τη νεοελληνική: ψάρι στη στεριά. Ο αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Πορφυρογέννητος (10os αι.) την χρησιμοποιεί στην αλληλογραφία με το φίλο του Θεόδωρο, λέγοντας ότι δεν υπάρχει περίπτωση να τον ξεχάσει εκτός κι αν υπάρχει βους πελάγος και δελφίς χερσαίος. Μάλλον πρέπει να τον ξέχασε, γιατί αν κρίνουμε από τις παραστάσεις με δελφίνια που ανευρίσκουμε στα ψηφιδωτά και στα άλλα έργα τέχνης σε οικίες, επαύλεις, βασιλικές σε απόμερα βουνά και λαγκάδια, τα χερσαία δελφίνια κυρίως κατά την πρωτοβυζαντινή περίοδο θα πρέπει να ήταν, αν όχι περισσότερα, τουλάχιστον ισάριθμα με αυτά της θάλασσας.

Στα ελληνιστικά και υστερορωμαϊκά χρόνια αγαπημένα θέματα αποτελούν οι σκηνές αλιείας και γενικώς θαλάσσιου και ναυτικού βίου με εικονίσεις δελφινιών και παντούων ειδών από ψάρια. Στις παραστάσεις του Θριάμβου του Ποσειδώνος και Αμφιτρίτης, του Διονύσου, του Απόλλωνα και της Θέτιδος, μέσα σε ειδυλλιακά τοπία ερωτιδείς, Νηρηίδες, Τρίτωνες, έφηβοι και κόρες ιππεύοντα δελφίνια ή δελφινοειδή κίτρινα και ιππόκαμπους. Επίσης μαρμάρινα γλυπτά με δελφίνια αποτελούν τις βάσεις που στηρίζουν τράπεζες συμποσίων ή όπου εκτίθενται τα προϊόντα στις αγορές. Γλυπτά δελφινιών κοσμούν τα άκρα της σκηνής θεάτρων και στη μικροτεχνία ιχθείς και δελφίνια χρησιμοποιούνται ως διακοσμητικά ή περιέχονται σε απεικονίσεις μυθολογικών θεμάτων.

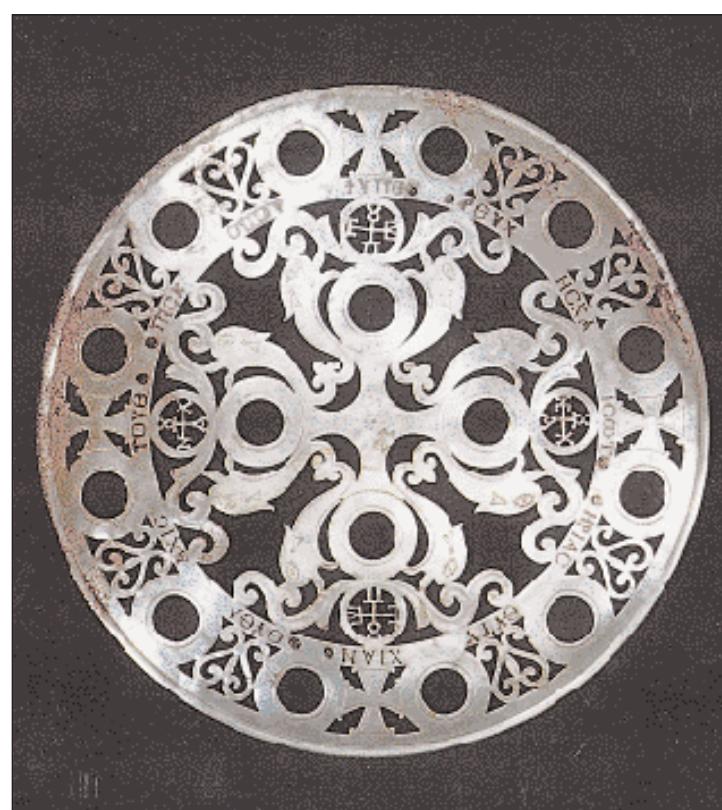
Ερωτεύεται, αγαπά, σώζει

Οι παλαιοχριστιανικές και πρωτοβυζαντινές παραστάσεις δελφινιών αποτελούν συνέχεια της ελληνιστικής και υστερορωμαϊκής αυτής τέχνης και τεχνικής του ψηφιδωτού και της μικροτεχνίας. Αν και αρχικά πολλά θέματα παγανιστικά και χριστιανικά συνυπάρχουν, σταδιακά η χριστιανική διακοσμητική συμβολική βάζει τη σφραγίδα της και κυριαρχεί. Για παράδειγμα ο μύθος του Αρίωνα και η εδραιωμένη αντίληψη για την αγάπη του δελφινιού στη μουσική και στον άνθρωπο εικονίζονται πλειστάκις και προβάλλονται παραδειγματικά σε διάφορες περιπτώσεις. Επίσης ο έρωτας δελφινιών με παιδιά και εφήβους και η σωτηρία των ναυαγών από δελφίνια παραλληλίζονται με τον θείο έρωτα και τη χριστιανική σωτηρία: το δελφίνι ερωτεύεται, αγαπά, σώζει τον άνθρωπο και σε χριστιανικά συμφραζόμενα δίδει

► *Βυζαντινό ιστοφόρο πλοιάριο με δελφίνι να κολυμπά στην πλάρη. Βυζαντινός κώδιξ 12ον αι. (Αγιον Ορος, Μονή Παντελεήμονος κώδ. 6, φ. 37a).*

▼ *Υπέρ ευχής και σωτηρίας... επιγραφή στο αργυρό πολυκάνδηλο με τους χριστιανικούς πλέον δελφίνες-σωτήρες, περίπου 550-560 (Washington, Dumbarton Oaks, The Byzantine Collection).*

τον συμβολισμό Δελφίνι Σωτήρ -Χριστός κατά τα Ορφέας-Χριστός, Χριστός-Ιχθύς, καλός Ψαράς, Αλιεύς ψυχών. Στα χριστιανικά ψηφιδωτά, τα γλυπτά, τα υφαντά, τα λυχνάρια και πολυκάνδηλα το δελφίνι μαζί με το ψάρι θα χρησιμοποιηθεί ευρέως ως σύμβολο (Delphinus Salvator) οδηγού και σωτήρος στον δύσκολο πλου της επιγειας ζωής. Ο παιδικός έρως θα εικονιστεί μάλιστα ως πτερωτός ερωτεύεται πάνω στην ράχη του δελφινιού και θα συμβολίσει αρκετά νωρίς τον μύθο, με τις χριστιανικές συγγένειες, την Ψυχή και του Ερωτού.

Αν επιχειρούσαμε μια απλή περιδιάβαση των χερσαίων παλαιοχριστιανικών, ψηφιδωτών δελφινών του Νοτιο-Ελλαδικού χώρου θα διαπιστώναμε ότι με ελάχιστες εξαιρέσεις (όπως στο ψηφιδωτό οικίας στη Μεγαλόπολη) το δελφίνι αποτελεί απλώς διακοσμητικό θέμα με σχετική διάδοση. Οι παραστάσεις δελφινιών σε ψηφιδωτά και γλυπτά σε όλα τα παράλια παλαιοχριστιανικά άστεα της Μεσογείου από την Τυνησία, τη Λιβύη, την Αίγυπτο ως την Κιλικία και τα ψηφιδωτά της Καρπάθου, της Αστυπάλαιας, της

◀ Υφαντό με πέντε Νηρηίδες πάνω σε θαλάσσια άλογα και δελφίνια, σε υδροβιότοπο με ψάρια, λωτούς, ποντιά και φαράδες. Αίγυπτος 5ος-6ος αι. μ.Χ. (Washington, D.C. The Textile Museum).

διάχωρο ψηφιδωτού στη βασιλική των Μολάων.

Ερωτας παιδιών με δελφίνια

Αναφέραμε ως εξαίρεση, στα μέχρι σήμερα γνωστά μας, το ψηφιδωτό της Μεγαλόπολης. Στο κύριο θέμα ψηφιδωτού σε οικία bou ai. υπάρχουν οκτάγωνα με ζώα, ψάρια και με γυμνές παιδικές μορφές που ιππεύουν δελφίνια. Δεν μοιάζουν με τη γνωστή παράσταση του πτερωτού έρωτα πάνω στο δελφίνι, αλλά με αυτή του έρωτα παιδιών με δελφίνια. Το θέμα ιδιαίτερα δημοφιλές και διαδεδομένο, αξιοποιείται στη μικροτεχνία της βυζαντινής Αιγύπτου, σε υφαντά, γλυπτά, ελεφαντοστέινα και κοσμεί ψηφιδωτά ανά τη Μεσόγειο. Το συναντούμε και σε μεσοβυζαντινά περίτεχνα κιβώτια της λεγόμενης μακεδονικής αναγέννησης όπου αντικείμενα τέχνης με εικονίσεις δελφινιών με τον Αρίωνα ή τη λύρα περιγράφονται από τον ποιητή Ιωάννη Γεωμέτρη (10ος αι.): δελφίς παραπλεῖ και περιπλεῖ τη λύραν. Σε μικρογραφίες επίσης κειρογράφων εικονίζονται δελφίνια να παραπλέουν ή να συνοδεύουν βυζαντινά πλοια και να κολυμπούν μαζί με ψάρια και κάτια στα ύδατα των βυζαντινών τοιχογραφιών. Ομως μπροστά στη δροσιά των πρωτοβυζαντινών παραστάσεων τα δελφίνια πλέον αυτά μαρτυρούν τη συντελεσθείσα πολιτισμική και αισθητική μετατόπιση, όταν δεν μιμούνται τα παλιά πρότυπά τους: είναι σαν να βγίναν ψάρια και δελφίνια στην ξηρά και μετεξελίχθηκαν από μια νέα αισθητική, αυτήν της βυζαντινής τέχνης.

Ελούντας στην Κρήτη, ή των άλλων παραλίων και υποιωτικών περιοχών αποτελούν μια οικολογικά εναρμονισμένη εικονογραφημένη ζωολογία. Ομως αν και απόλυτα λογικές ως διακόσμηση και σύμβολο, οι απεικονίσεις δελφινιών μας εκπλήττουν ευχάριστα όταν τις συναντούμε στα βουνά και τα όρη. Ετσι αντωπά δελφίνια σχηματίζουν τα πλαίσια ψηφιδωτών λουτρού από το Κάλλιο (Αρχαιολ. Μουσείο Δελφών) και βασιλικής στην Αμφισσα. Τέσσερα συμμετρικά δελφίνια γύρω από εγγεγραμμένη σβάστικα σε ψηφι-

δωτό κτιρίου στον Αχινό (αποθήκη Εφορείας Ν. Αγκιάλου). Εκεί όμως που τα δελφίνια ανεβαίνουν στα βουνά είναι στο Κλάψη Ευρυτανίας, στη Βασιλική του Αγίου Λεωνίδη, β' μισό του bou ai., όπου στο πλαίσιο του ψηφιδωτού, αλλά και στο κύριο θέμα υπάρχουν δελφίνια, ψάρια και άλλα θαλασσινά. Δελφίνια εικονίζονται σε τμήμα ψηφιδωτού από κτίριο στη Θήβα και σε βασιλική στο Δίστομο 5ου αι. Σε ψηφιδωτό κτιρίου στη Σπάρτη του bou ai. δελφίνια κοσμούν την ταινία του πλαισίου, όπως και σε ορθογώνιο